

Шевчук С. Ляльки, народжені війною [Текст] / С. Шевчук // Вільне життя. – 2023. – 31 трав. – С. 7.

Ляльки, народжені війною

Проект під назвою «Боже, як болить...» презентував гурт лялькаррок Кременеччини «Леля» у Тернопільській обласній бібліотеці для молоді. У складі гурту об'єдналися майстрині Олена Локатир, Лілія Фурсик, Лідія Лапка, Марія Швед, Любов Захарків і Людмила Блищак. Вони представили свої авторські ляльки, виготовлені у різних техніках і присвячені темі війни в Україні.

«Назва виставки-презентації – символічна, але сповна відображає наше сьогодення, оскільки в своїй експозиції ми розкриваємо тему болючих наслідків, які несе українському народові розпочата росією війна, розповідає натхненниця мистецького гурту, лялькарка Олена Локатир. – Кожна з учасниць нашого гурту по-своєму відчуває біль війни і свої емоції передала через ляльку».

Про своє мистецтво емоційно розповіла кожна із лялькаррок, адже всі роботи виготовлені спеціально для проекту.

«Моя лялька має однойменну назву із нашим проектом – «Боже, як болить...» – ділиться Олена Локатир, яка працює у скульптурній техніці. – Це – перша лялька, яку я створила з початком війни. Робити її почала, перебуваючи за кордоном, а закінчила вже в Україні».

Любов Захарків займається виготовленням ляльок вже більше двадцяти років, сама вона є майстринею виробничого навчання Кременецького професійного ліцею. На виставці презентувала ляльку «Мадонна з київського метро».

«Мене надихнула історія киянки, фото якої облетіло весь світ. На ньому жінка, ховаючись від обстрілів у київському метро, годує свою двомісячну дитину, – розповіла майстриня. – Для мене це – символ всіх

матерів, які постраждали від війни. І хоча робота виконана не зовсім у моїй техніці, але дуже хотілося зробити таку ляльку».

Людмила Блищак займається лялькарством більше п'ятнадцяти років, працює в різних техніках.

«Моя робота виділяється з-поміж інших. Вона має назву «рашист», – ділиться майстриня. – Спочатку я планувала зробити ляльку-мотанку, пізніше – дружній шарж на путіна, однак відмовилася від цих ідей. Щодо «рашиста», то прагнула в цьому образі показати обличчя рф. Голова мала бути у вигляді смітника, в якому розміщене все накрадене російськими окупантами, однак пошкодувала витратити на цю «особу» стільки матеріалів і просто зробила його з автоматом у руках. Вийшов такий чудернацький домовик».

Лідія Лапка, майстриня-лялькарка з багаторічним досвідом, має у своєму доробку вже 75 власноруч виготовлених ляльок, а ще вона колекціонує ляльки, яких назбирала більше тисячі.

«Моя лялька називається «Тому що я – Україна». Під час її створення я надихнулася однойменною піснею Насті Каменських, – розповіла кременчанка. – Мені дуже подобається ця моя робота, адже вона – позитивна. Ми всі сподіваємося на Перемогу, і я думаю, що скоро її дочекаємося».

Лілія Фурсик створила для проекту ляльку «Берегиня», а Марія Швед – «Бабцю Віру», в якій зобразила бабусю із села на Київщині, котра пекла паски у вцілілій печі біля вщент зруйнованої хати.

Під час відкриття виставки директор Тернопільського обласного методичного центру народної творчості Володимир Вермінський вручив майстриням дипломи та побажав творчого натхнення.

До слова, гурту «Леля» – всього кілька місяців, хоча ідея його створення зародилася ще три роки тому.

«Думка про створення гурту виникла у нас з колегами ще у 2020 році, коли ми організовували і відкривали фестиваль «Лялькове диво». Але життєві перипетії та військовий стан у державі відтермінували цю ініціативу,

– розповіла Олена Локатир. – Цього ж року я запропонувала подругам по ляльковому мистецтву організувати виставку своїх робіт у Всесвітній день ляльок, який відзначають 21 березня. А уже в процесі підготовки до виставки вирішили зорганізуватись як творчий гурт».

Зі слів майстрині, гурт «Лелія» планує щороку 21 березня презентувати свої нові тематичні роботи у вигляді виставки.

А експозицію «Боже, як болить...» можна оглянути до 10 червня за адресою: м. Тернопіль, вулиця Полковника Данила Нечая, 29, Тернопільська обласна бібліотека для молоді.